

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

II. Subscribit & huic Hieronymus in ep[isto]la ad Euagriu[m], docens
presbyteros & ep[iscop]os esse sacerdotes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS PRIMVS

¶ Priscorꝝ authoritatibus sacerdotij institutio
& facultas comprobatur.

I.

Augustinus igit̄ pr̄ter hoc q̄ ubiqꝝ presbyteros uocat sacerdotes, sic de sacerdotū ordinatione libro quæstio, nū ueteris & noui testamēti, cap. 93. scribit. Illud aut̄ q̄ insuf flasse in discipulos dñs leḡit post dies paucos resurrectiōis suę Cōfert poterit & dixisse, Accipite spiritū sanctū, ecclesiastica potestas colla tas ecclasiastica ta intelligīt esse. Quia eīm omnia in traditione dominica per spiritū sanctū agunt̄, idcirco cū regula eis & forma tradīt hui⁹ Iohan. 20. disciplinæ, dicit eis. Accipite spiritū sanctum. Et quia uere ad ius ecclasiasticū pertinet, statim subiecit dicens. Cuius tenuerit̄ tis peccata, tenebunt̄. & cuius remiseritis, remittunt̄ ei. Inspi ratio ergo hæc, gratia quædā est, quæ p traditionē infunditur ordinatis, per quā cōmendationes habent̄. Vnde aplūs dicit I. Timo. 4. ad Timotheū. Noli (inquit) negligere gratiā quę est in te, quę data est tibi per impositionē manuū presbyterij. Semel ergo fieri oportuit, ut de cætero traditio ista nō sine dono spūs sancti esse crederef. Sicut eīm in salvatore forma data est uisibili ter, ut post baptismū spūs sanctus credētibus de cætero inuisibiliter dari nō ambigere. Ita & in supradicta causa, forma data est in principio, ut ex eo traditioni ecclasiasticæ spūs sancti infusus credatur. Hactenus Augustinus.

II.

¶ Subscribit & huic Hieronymus in ep̄la ad Euagriū, do cens presbyteros & ep̄os esse sacerdotes. Audio (inquit) quę dā in tantā erupisse uerdiā, ut diaconos presbyteris, id est, Presbyteri & ep̄i idē qui sa Eps̄ anteferret. Nā cū aplūs perspicue doceat eosdē esse pres cedores. byteros quos ep̄os, quid patit̄ mensar̄ & uiduar̄ minister, ut supra eos se tumidus efferat, ad quōr̄ preces, Christi corpus sanguisq; cōficit̄. Quæris autoritatē? Audi testimoniū. Pau Capit. primo lus & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Chro Iesu, qui sunt Philippis cū ep̄is & diaconis. Vis & aliud exemplum 20. plū. In actibus ap̄loꝝ ad unius ecclasiæ sacerdotes, ita Paulus loquitur, Attendite uobis & cuncto gregi, in quo uos spūs sanctus posuit ep̄os ut regeretis eccliam dñi, quā acquisiuit sanguine suo. Haec Hieronymus, Quibus uerbis, tāetsi discri men inter episcopos & presbyteros nullū faciat, tamē utrosq;

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutheꝝ.

III.

que uocat sacerdotes.

¶ Ambrosius quoqꝫ sup epistolā ad Timotheū sic ait. Post eꝫm tamen diaconatus ordinationē subiecit. Quare Nisi qꝫ episcopi & presbyteri una ordinatio est uterqꝫ em̄ sacerdos est. Sed Ep̄us primus est, ut omnis ep̄us presbyter sit: nō tamen omnis presbyter ep̄us. hic em̄ ep̄us est qui inter presbyter & presbyteros primus est. Deniqꝫ Timotheū presbyter ordinatū significat, sed quia ante se alter non habebat, ep̄us erat. Hæc ille. Idē etiā de sacerdotali dignitate librū ædidit peculiarem.

III

¶ Hillarius itē aduersus Constantiū Cæsarē, sacerdotum meminit, inquiēs. Et tu Paulinū beatæ passionis uirū blandimento sollicitatū relegasti, & ecclesiā sanctā Treuerorū tali sa cerdote spoliasti. Edictis fidē terruisti, ipsum usqꝫ ad mortem Paulinum, demutasti exiliis & fatigasti, extra christianū quoqꝫ nomē regalasti, ne panē aut de horreo tuo sumeret, aut de montanæ maximillæqꝫ antro prophanatū expectaret. Mediolanēsem p̄fissimā plæbē, quā tu furore terroris tui turbasti, tribuni tui adierūt sancta sanctorū, & uiā sibi omni p̄ populū crudelitate infestatio pandentes protraxerūt de altario sacerdotes. Hæc Hillarius

III

¶ Arnobius etiā in psalmū octauū sic ait. Hæretici sunt qꝫ quasi ferē in sylua legis latebrā fouent, ut ex occulto lædant Hæretici dis conciliū tauroꝝ inter uaccas populoꝝ. Lædere em̄ studēt sa cunctur feræ cerdotū cōcilia, qꝫ hoc loco tauri nominātur apti altario inter Sacerdotum uaccas, id est, inter plebes surdas & ignaras agētes. Hæc ille.

V

¶ Accedit & illis Cyprianus ad Florentiū Pupianū scribens. Itaqꝫ qui Christo nō credit sacerdotē faciēti, postea credere incipiet sacerdotē uindicāti. Quanqꝫ sciam omnia ridicula & uisiones ineptas quibusdā uideri, sed utiqꝫ illis qui malū contra sacerdotes credere qꝫ sacerdoti. Hæc ille.

VI

¶ Tertullianus insup in libro de Monogamia sic laicis op̄ probrat, qꝫ se pares facerent sacerdotibus. Quū extollimur & inflamur (inquit) aduersus cleꝝ, tunc unū omnes sumus, tunc omnes sacerdotes sumus, qui sacerdotes nos deo & patri fecit. Apo. 10. Nō oēs catholici sunt sacerdotibꝫ. Quū ad peregrinationē disciplinæ sacerdotalis prouocamur deponimus infulas, & impares sumus. Ecce uides & hui⁹ tē dotes, poribus fuit sacerdotū usus. Et qꝫ alibi dicat autoritatē ec,

VII

A 3

